

Urząd Patentowy
Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ **OPIS PATENTOWY**

Nr 45090

Kl. 22 g. 8
C09d 3/12

Zakład Badań i Doświadczeń Przemysłu Silikatowego*)

Warszawa, Polska

Sposób wytwarzania środka powłokowego do powlekania materiałów budowlanych

Patent trwa od dnia 17 lutego 1960 r.

Wynalazek dotyczy sposobu wytwarzania środka powłokowego na podstawie pochodnych celulozy do powlekania materiałów budowlanych, jak beton, tynki itp., a w szczególności betonów komórkowych.

Podstawowymi tworzywami przy wytwarzaniu powłok opartych o pochodne celulozy są estry lub etery celulozy. Związki te jednak dają specjalne błony lakiernicze, które mają ograniczony zakres stosowania i nie nadają się do wytwarzania powłok na materiałach budowlanych.

Do wytwarzania takich powłok, np. na tynkach wewnętrznych, stosuje się jedynie metylcelulozę oraz sól sodową karboksymetylocelulozy, które są związkami rozpuszczalnymi w wodzie. Wadą tych powłok jest jednak brak odporności na działanie wody, co ogranicza ich stosowanie do pomieszczeń niezbyt zawilgoconych.

Sposób według wynalazku usuwa wymienione wady. Środek powłokowy wytworzony sposobem według wynalazku wyróżnia się wyjątkowo wysoką przyczepnością do podłoża np. do betonu ciężkiego, cegły, betonu komórkowego itp., a otrzymane z niego powłoki całkowitą odpornością na działanie światła oraz środowiska wodnego alkalicznego i ścieranie. Środek ten można nanosić nawet na niezbyt wysuszone podłoże oraz na świeże tynki, przy czym otrzymane powłoki są hydrofobowe, cał-

*) Właściciel patentu oświadczył, że współtwórcami wynalazku są mgr inż. Antoni Pa-przecki, mgr inż. Hanna Jatymowicz, mgr inż. Jan Skrzypek, inż. Jerzy Borocho, inż. Tadeusz Drodz i inż. Barbara Preuss.

kowicie matowe i nie hamują „oddychania ścian”. Można go stosować zarówno do wymalowań zewnętrznych jak i wewnętrznych. Doskonale właściwości impregnacyjne oraz całkowita odporność powłoki na pleśnienie pozwalają także na stosowanie środka do wymalowań pomieszczeń o dużej wilgotności, jak łaźnie, pralnie itp. Dalszą zaletą sposobu według wynalazku jest to, że do wytwarzania środka powłokowego nie stosuje się łatwopalnych i toksycznych rozpuszczalników organicznych.

Według wynalazku do wytwarzania środka powłokowego stosuje się sól glinową karboksymetylocelulozy. Sól tę rozpuszcza się w wodnym roztworze zasad, najkorzystniej w wodzie amoniakalnej, po czym do roztworu tej soli dodaje się środki plastyfikujące i ewentualnie pigmenty. Jako środki plastyfikujące stosuje się: polioctan winylu, nekalinę S i ftalan dwubutylu.

Po odparowaniu amoniaku i wody powstają błony o wysokiej twardości, matowe i nierozpuszczalne w wodzie. Zastosowanie jako rozpuszczalnika wody amoniakalnej jest szczególnie korzystne, gdyż po odparowaniu nie pozostawia ona żadnych pozostałości.

Poniżej podano przykład receptury środka powłokowego, wytwarzanego sposobem według wynalazku, przy czym udziały poszczególnych składników tego środka wyrażono w częściach wagowych.

Przykład

sól glinowa karboksymetylocelulozy	—	1
woda amoniakalna 25%-wa	—	2
woda	—	20
biel cynkowa lub pigmentowa	—	7
pigmenty organiczne lub nieorganiczne	—	około
odporne na środowisko alkaliczne	—	1
polioctan winylu DO25 (emulsja wodna)	—	2,0
nekalina S	—	0,20
ftalan dwubutylu	—	0,20

(ilości pigmentów są zmienne)

Zastrzeżenia patentowe

1. Sposób wytwarzania środka powłokowego do powlekania materiałów budowlanych, znamienny tym, że stosuje się sól glinową karboksymetylocelulozy rozpuszczoną w wodnych roztworach zasad, najkorzystniej w wodzie amoniakalnej, z dodatkiem środków plastyfikujących i ewentualnie pigmentów.
2. Sposób według zastrz. 1, znamienny tym, że jako środek plastyfikujący stosuje się emulsję wodną polioctanu winylu, ewentualnie z dodatkiem środka powierzchniowo-czynnego.

Zakład Badań i Doświadczeń
Przemysłu Silikatowego

